

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118214795
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118214795.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: Y. P., V. XX.X.XXXX, B. P. Y. P. - Y. Č.. XX, právne zastúpený JUDr. Tomášom Dragulom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, IČO: 51 339 692, proti žalovanému: D. J., N. L., V. X.X.XXXX, B. P. T. XX, právne zastúpená: JUDr. Luciou Juršíkovou, advokátkou so sídlom Jura Hronca 3415/4, Žilina, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a určenie neplatnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určenie, že kúpna zmluva č. V 4117/2016 zo dňa 17.5.2016 uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 15.000,- Eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanej spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam:

- rodinnému domu súpisné č. 35, postavený na pozemku parc. reg. „A. Č.. XXX, V. T. L. Q.. Ú.. T., N. T., okres Ž., O. V. K. Č.. XXX, evidovaný Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom, v spoluvlastníckom podiele 4/6 - iny;

- pozemku parc. registra „A. Č.. XXX - O. Y. D. V.E. N. L. XXX R.X, V. T. L. Q.. Ú.. T., N. T.Ň., okres Ž., O. V. K. Č.. XX, F. Okresným ú. Ž., katastrálnym odborom, v spoluvlastníckom podiele 1/3 - ina;

- pozemku parc. registra „A. Č.. XXX - O. N. L. XXX R.X, V. T. L. Q.. Ú.. T., N. T., okres Ž.S., O. V. K. Č.. XX, evidovaný Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom, v spoluvlastníckom podiele 1/3 - ina, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu 18.4.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 17C/85/2017 domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by súd určil, že kúpna zmluva č. V 4117/2016 zo dňa 17.5.2016 uzavretá medzi žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ je neplatná, žalovaná v rade 2/ je povinná zaplatiť žalovanému sumu 15.000,- Eur do troch dní právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby o trovách konania rozhodol tak, že žalobca (v konaní 17C/85/2017) a žalovaný v rade 1/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rade 2/. Okrem toho žiadal, aby súd v súlade s ustanovením § 343 ods. 1 CSP vydal zabezpečovacie opatrenie a zriadil záložné právo v prospech žalovaného v rade 1/ k nehnuteľnostiam - rodinný dom T. Č.. XX, postavený na pozemku parc. I.. „A. Č.. XXX, nachádzajúci sa L. Q..Ú.. T., N. T., okres Ž., O.Ý. V. K. Č.. XXX v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Žilina, katastrálny odbor, spoluvlastnícky podiel 4/6-iny, ďalej k pozemku parc. registra „A. Č.. XXX o výmere 559 m2, zastavané plochy a nádvorí, nachádzajúci sa v katastrálnom území Stráňavy, obec Stráňavy, okres Žilina, zapísaný na LV Č.. XX L. katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Žilina, katastrálny odbor, spoluvlastnícky podiel 1/3, pozemku parc. registra „. Č.. XXX o výmere 374 m2, záhrady, nachádzajúci sa v katastrálnom území Stráňavy, obec Stráňavy, okres Žilina, zapísaný na K.

Č.. XX v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Žilina, katastrálny odbor, spoluvlastnícky podiel 1/3, a to na zabezpečenie pohľadávky žalovaného v rade 1/ z titulu povinnosti žalovanej v rade 2/ zaplatiť žalovanému sumu 15.000,- Eur.

2. Zákonná sudkyňa v konaní sp.zn. 17C/85/2017 posúdila uvedené podanie žalovaného v rade 1/ ako nový návrh proti žalovanej v rade 2/ o určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy V 4117/22016 a o zaplatenie sumy 15.000,- Eur a zároveň návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a následne vec vylúčila na samostatné konanie. Uvedené podanie žalovaného v rade 1/ napadlo dňa 23.10.2018 pod sp.zn. 46C/39/2018.

3. Súd po zapísaní veci pod novú sp.zn. 46C/39/2018 prioritne rozhodol o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý uznesením zo dňa 26.10.2018 zamietol ako nedôvodný a nepreukázaný.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 7.5.2019 (č.l. 76), v ktorom namietala, že jej neboli doručované všetky listiny. Z predošlých podaní sa domnievala, že ide o žalobu vylúčenú na samostatné konanie z konania sp.zn. 17C/85/2017, pričom zdôraznila, že v uvedenej veci súd žalobu zamietol a bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodne Krajský súd v Žiline.

5. Dňa 19.8.2019 doručila žalovaná ďalšie vyjadrenie k žalobe (č.l. 97), v ktorom namietala, že by jej žalobca pri podpise kúpnej zmluvy zaplatil sumu 15.000,- Eur. Poukázala na rozpor článku III. bod 1 a článku III. bod 3, ktoré si odporujú. Žalobca nepreukázal, že by jej uvedenú sumu uhradil žiadnym dôkazom, pričom zdôraznila, že fyzické osoby nesmú disponovať v hotovosti nad sumou 5.000,- Eur podľa zákona č. 297/2008 Z.z. Žalovaná ďalej tvrdila, že súd v konaní sp.zn. 17C/85/2017 rozhodol o neplatnosti zmluvy, a tak rozhodnutie po právoplatnosti veci bude tvoriť prekážku res iudicata. Žalobu žiadala zamietnuť, rovnako aj zabezpečovacie opatrenie, pretože dôvodom jeho nariadenia nemôže byť vyšší vek. Na preukázanie neobdržania kúpnej ceny žiadala vypočúť K. J., ktorému mal uvedené potvrdiť žalobca pri mimosúdnych stretnutiach.

6. K vyjadreniu žalovanej doručil žalobca vyjadrenie dňa 7.10.2019 (č.l. 105), v ktorom tvrdil, že žalobca sa rozhodol nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnostiam V. K. Č.. XX a LV č. XXX Y. Q..Ú.. T. v čase, keď boli podielovými spoluvlastníkmi - žalovaná, K. J., S. J.Á. D. J. J.. Z dôvodu neskúsenosti sa obrátil na notárku - J. K. R.Q., ktorá mala zabezpečiť všetko potrebné k prevodu vlastníctva vrátane predkupného práva. Notárka vypracovala podanie - Návrh spoluvlastníka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 6.5.2016, ktorý bol doručený K. J., avšak namiesto zákonnej lehoty 60 dní, obsahovalo lehotu na uplatnenie predkupného práva iba 5 dní, čím došlo k porušeniu predkupného práva. Za takýchto okolností došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016 medzi žalobcom ako kupujúcim a D. J. ako predávajúcou za kúpnu cenu 26.440,92 Eur, pričom časť kúpnej ceny 15.000,- Eur bola vyplatená v hotovosti, zostatok predstavovalo naturálne plnenie. Dňa 7.11.2016 došlo medzi žalobcom a S. J. D. J. J. k prevodu ďalšieho spoluvlastníckeho podielu za kúpnu cenu 17.000,- Eur, pre každého po 8.500,- Eur. Žalobca zdôraznil, že do rodinného domu investoval kúpou plynového kotla, prerobením podlahy, zakúpením 3 kusov interiérových dverí a nábytku do kúpeľne a kobercov, k čomu žiadal vypočúť svedkov. Žalobca ešte pred podaním žaloby vo veci 17C/85/2017 zistil porušenie predkupného práva K. J., ktorému navrhol, že svoj spoluvlastnícky podiel naň prevedie za rovnakú kúpnu cenu. Problémom však bolo tvrdenie žalovanej, že jej žalobca nevyplatil sumu 15.000,- Eur. Za týmto účelom došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy dňa 13.10.2017 medzi K. J.Q. D. Q. D. Y. P. ako predávajúcim za kúpnu cenu 17.000,- Eur. K. J. však nesúhlasil s vyplatením sumy 15.000,- Eur žalobcovi, pretože jeho matka - žalovaná, tvrdila, že ju od žalobcu neobdržala napriek zneniu kúpnej zmluvy. Za rovnakých okolností bola zmluva vyhotovená aj v prípade J. J. D. S. J., ktorí nespochybnili túto skutočnosť. S ohľadom na to, že v konaní 17C/85/2017 je predmetom určenie neplatnosti tejto kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou, žalobca zobral žalobu v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy späť a navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby v znení, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi titulom neplatnej zmluvy sumu 15.000,- Eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanej spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach K. Č.. XXX D. K. Č.. XX.

7. Dňa 23.1.2020 doručila žalovaná vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu (č.l. 143b), v ktorom zotrvala na predošlých vyjadreniach. Namietala návrhy na výsluch svedkov, nakoľko má ísť o susedov žalovanej, partnera žalobcu a farára. Potvrdila, že žalobca vykonal nejaké úpravy v jej dome, avšak malo ísť len

o podlahu, výmenu interiérových dverí. Iné investície odmietla. Dôrazne odmietala tvrdenia o vyplatení kúpnej ceny, ktorá by sa odzrkadila v jej osobnom živote, napr. pri zveľadení bývania. Žiadala, aby ju súd vypočul s ohľadom na vek v mieste jej trvalého bydliska.

8. Uznesením sp.zn. 46C/39/2018 zo dňa 24.1.2020 súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby v znení navrhnutom žalobcom v podaní zo dňa 7.10.2019 (č.l. 145), a tak sa predmetom sporu stal nárok žalobu na zaplatenie sumy 15.000,- Eur titulom vrátenia kúpnej ceny oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanej spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam evidovaným na K. Č.. XXX o veľkosti 4/6-iny a na nehnuteľnostiach evidovaných na K. Č.. XX o veľkosti 1/3-ina.

9. Súd šetrením zistil, že konanie vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 17C/85/2017 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016 bolo právoplatne skončené rozsudkom zo dňa 10.2.2020, ktorým súd vyhovel žalobe a určil, že predmetná kúpna zmluva medzi (tunajším) žalobcom a (tunajšou) žalovanou je neplatná, žalobcovi priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.3.2020 (č.l. 181).

10. Dňa 20.2.2020 doručila vyjadrenie k pripusteniu zmeny petitu žalovaná (č.l. 174) a tvrdila, že žaloba bola predčasne podaná, pretože až po právoplatnosti vo veci samej možno požadovať vrátenie vzájomných plnení.

11. Súd vo veci nariadil a dňa 5.10.2020 vykonal pojednávanie, na ktorom vec prejednal za účasti strán sporu a ich právnych zástupcov. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a žiadal jej vyhovieť. Poukázal na znenie kúpnej zmluvy v článku III., z ktorého vyplýva prevzatie kúpnej ceny 15.000,- Eur. Právna zástupkyňa žalovanej žiadala žalobu zamietnuť a tvrdila, že žalobca nemá v súčasnosti nárok na vrátenie sumy 15.000,- Eur, pretože na predmetných K. XX D. XXX L. Q..Ú.. T. má byť zapísaná ako podielová spoluvlastníčka žalovaná, čo však do dnešného dňa nie je a preto, ak by aj došlo k nejakému vyplateniu tej finančnej hotovosti vo výške 15.000,- Eur, tak v súčasnosti žalobca nemá na ne nárok, nakoľko podľa žalovanej v tomto konaní nie je synalagmatický právny vzťah. Následne súd po predbežnom právnom posúdení vypočul strany sporu a pojednávanie odročil za účelom výsluchu svedkov na 23.11.2020.

12. Na pojednávaní dňa 23.11.2020 súd vypočul ako svedka J.. K. H. (Y. R.), notárku, na ktorej notárskom úrade bola spísaná kúpna zmluva medzi stranami sporu a ktorá mala byť svedkom odovzdania kúpnej ceny. Z výsluchu JUDr. Gulášovej vyplynuli okolnosti priebehu podpisu kúpnej zmluvy, pričom konštatovala, že nebola priamo svedkom toho, či medzi zmluvnými stranami došlo alebo nedošlo k odovzdaniu kúpnej ceny. Ďalej súd vypočul R. I., ktorý sa mal v uvedený deň viesť so žalobcom a žalovanou v aute cestou na notársky úrad a späť. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a pojednávanie odročil v zmysle § 219 ods. 2 druhej vety CSP za účelom verejného vyhlásenia rozsudku a doručenia jeho písomného vyhotovenia na 9.12.2020.

13. Súd na pojednávaní dňa 9.12.2020 rozsudok verejne vyhlásil, ústne odôvodnil a doručil stranám sporu a ich právny zástupcom prítomným na tomto pojednávaní. Súd vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

14. Podľa ust. § 40a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ“) ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

15. Podľa ust. § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

16. Podľa § 560 OZ, ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred,

môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel.

17. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti:

(1) Zakazuje sa platba v hotovosti, ktorej hodnota prevyšuje 5 000 eur, ak odsek 2 neustanovuje inak

(2) Zakazuje sa platba v hotovosti, ktorej hodnota prevyšuje 15 000 eur, medzi fyzickými osobami nepodnikateľmi.

18. Podľa § 5 zákona č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti, ak došlo k porušeniu zákazu podľa § 4 <<https://www.epi.sk/zz/2012-394/znenie-20130101>>, nie je tým dotknutá platnosť právnych úkonov, na základe ktorých sa vykonala platba v hotovosti.

19. Podľa ust. § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

20. Prednostne sa súd zaoberal čiastočným späťvzatím žaloby v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016, ktorej vklad bol povolený pod V 4117/2016. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu - čiastočného späťvzatia žaloby doručeného pred prvým pojednávaním vo veci, súd žalobu v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy v zmysle § 144 až 146 CSP zastavil.

21. Následne sa súd zaoberal predmetom sporu, ktorým je nárok na vrátenie kúpnej ceny 15.000,- Eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanej prevedené spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach. Súd vyhodnotil procesný nárok v zmysle § 457 OZ, t.j. ako nárok na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej alebo zrušenej zmluvy, ktorý je zo zákona podmienený v zmysle § 457 OZ tým, že ide o vzájomnú reštitučnú povinnosť. Aj takejto žalobe by súd mohol vyhovieť len vtedy, keby vo výroku rozsudku mohol vyjadriť synalagmatický záväzok oboch účastníkov neplatnej či zrušenej zmluvy k vráteniu plnení z oboch strán.

22. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel dňa 17.5.2016 so žalovanou kúpnu zmluvu (č.l. 65), predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach evidovaných V. K. Č.. XXX - I. E. T. T... Č.. XX Y.Ý. V. Y. XXX (spoluvlastnícky podiel vo výške 4/6-iny) D. K. Č.. XX - pozemky parcc.č. XXX D. Č.. XXX (spoluvlastnícky podiel vo výške 1/3-ina) pre k.ú. územie Stráňavy. Z obsahu predmetnej zmluvy vyplýva, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou uvedených nehnuteľností a predmetné nehnuteľnosti predáva žalobcovi v zmysle článku III. bod 1 kúpnej zmluvy za kúpnu cenu 26.440,92 Eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 15.000,- Eur vyplatí kupujúci predávajúcej v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a zvyšnú časť kúpnej ceny budú predstavovať tzv. osobné naturálne plnenia od kupujúceho definované v tomto bode. V zmysle bodu 2 článku III. kúpnej zmluvy poplatky súvisiace so zmluvou hradí kupujúci. V zmysle bodu 3 článku III. kúpnej zmluvy, predávajúca podpisom tejto zmluvy potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v zmysle bodu 1. článku III. tejto zmluvy. Z obsahu článku IV. vypláva, že kupujúci sa zaviazal, že bude predávajúcej poskytovať každodennú starostlivosť a poskytne jej pomoc v starobe a chorobe.

23. Z rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 17C/85/2017 zo dňa 10.2.2020, právoplatného dňa 20.3.2020 mal súd za nesporné, že kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovanou zo dňa 17.5.2016 je neplatná. Z obsahu rozsudku vyplýva, že samotný žalobca (v konaní sp.zn. 17C/85/2017 v procesnom postavení žalovaného v rade 1/) si bol po dovolaní sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu vedomý, že došlo k porušeniu predkupného práva, napriek tomu, že zmluvu pripravovala notárka. Z odseku 10. odôvodnenia rozsudku vyplýva, že práve žalovaná oslovila listom zo dňa 6.5.2016 s ponukou predaja svojich spoluvlastníckych podielov, s čím žalobca listom zo dňa 12.5.2016 súhlasil. Syn žalovanej - žalobca v konaní sp.zn. 17C/85/2017 sa dovolal relatívnej neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016 z dôvodu porušenia predkupného práva podielového spoluvlastníka listom zo dňa 3.3.2017. Žalobca súhlasil s tým, že prevedie získané spoluvlastnícke podiely na K. J. (ktorého predkupné právo bolo porušené). Z tohto dôvodu došlo ešte pred podaním žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu (žaloba podaná 22.11.2017) vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 17C/85/2017 k uzavretiu kúpnej zmluvy zo dňa 13.10.2017, ktorou malo dôjsť k náprave právnych vzťahov, a to tým,

že nadobudnuté spoluvlastnícke podiely prevedie žalobca na K. J.Í. za kúpnu cenu v zmysle článku III. zmluvy vo výške 17.000,- Eur (č.l. 8). Obaja kúpnu zmluvu podpísali. Nakoľko však K. J. - syn žalovanej tvrdil, že kúpna cena nebola jeho matke (žalovanej) vyplatená, odmietol žalobcovi spätne zaplatiť sumu 17.000,- Eur (kúpna cena 15.000,- Eur + zaopatrovacie plnenia). Nakoľko kúpna cena nebola žalobcovi uhradená, ostal žalobca evidovaný v katastri nehnuteľnosti ako podielový spoluvlastník na oboch nehnuteľnostiach. Následne syn žalovanej podal vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 17C/85/2017 žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016, ktorej vklad bol povolený dňa 22.6.2016, pričom súd určil, že kúpna zmluva je neplatná (č.l. 181). Žalobcom v danej veci P. K. J., t.j. podielový spoluvlastník nehnuteľností, ktorého predkupné právo bolo porušené. Žalovaným v rade 1/ bol žalobca a žalovanou v rade 2/ žalovaná.

24. Medzi stranami nebolo sporné porušenie predkupného práva K. J. ani snaha o mimosúdnu nápravu. Spornou bola skutočnosť, či titulom kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 17.5.2016 uhradil žalobca ako kupujúci v zmysle čl. III kúpnu cenu v hotovosti pri podpise zmluvy vo výške 15.000,- Eur. Žalovaná procesnú obranu v danej veci založila na troch skutočnostiach: V prvom rade tvrdila, že žaloba je podaná predčasne. Ďalej namietala predovšetkým úhradu kúpnej ceny vo výške 15.000,- Eur žalobcom v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy, čo odôvodňovala tým, že článok III. kúpnej zmluvy si odporuje v bode 1 a 3 a tým, že žalobca úhradu kúpnej ceny nepreukázal žiadnym dokladom. Tretím argumentom bolo, že takýmto postupom by žalobca porušil zákon č. 297/2008 Z.z. tým, že by poskytol úhradu sumy 15.000,- Eur v hotovosti, nakoľko v hotovosti môžu fyzické osoby disponovať sumou do 5.000,- Eur.

25. K argumentácii žalovanej, že žaloba bola podaná predčasne, súd poukazuje na to, že žaloba bola vylúčená na samostatné konanie z konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/85/2017, a to dňom 23.10.2018. Rovnako je nepochybné, že žalovaná v priebehu konania o určenie neplatnosti právneho úkonu namietala zaplatenie kúpnej ceny žalobcom, a tak bol žalobca v (oprávnenej) obave, či sa domôže vzájomného protiplnenia v prípade vyhlásenia kúpnej zmluvy za neplatnú. Dôvodne tak požadoval, nakoľko porušenie predkupného práva medzi stranami nebolo sporné, vrátenie plnení od predávajúcej - žalovanej, pretože práve z tohto dôvodu nedošlo k mimosúdnemu doriešeniu porušenia predkupného práva, keď žalovaná až v roku 2017 tvrdila, že kúpnu cenu v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy neobdržala. Podaná žaloba tak bola podaná dôvodne, nakoľko uvedené má vplyv aj na prípadné premlčanie nároku. Preto súd dôvod podania žaloby súd považuje za legitímny. Zároveň je medzi stranami nesporné, že žalovaná svoju povinnosť podľa § 457 OZ dobrovoľne neplnila, t.j. žalobcovi nevrátila kúpnu cenu (z dôvodu spornosti, či bola skutočne kúpna cena vyplatená).

26. K ďalšej námietke žalovanej týkajúcej sa žalobcom tvrdenej úhrade sumy 15.000,- Eur v hotovosti z dôvodu porušenia zákona 297/2008 Z.z., v zmysle ktorého fyzické osoby môžu disponovať hotovosťou do 5.000,- Eur súd konštatuje, že zákon č. 297/2008 Z.z. sa netýka obmedzení platieb v hotovosti, ale ide o zákon o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Argumentácia žalovanej však v tomto smere neobstojí, nakoľko poukazovala pravdepodobne na zákon č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti. Tento zákon nadobudol účinnosť od 1.1.2013, pričom zakazuje vykonávať platby v hotovosti prevyšujúce sumu 15 000,- eur, ak sa jedná o platby medzi fyzickými osobami - nepodnikateľmi. Ak je odovzdávajúcim alebo preberajúcim platby fyzická osoba vykonávajúca podnikateľskú alebo inú samostatnú zárobkovú činnosť alebo právnická osoba, platba v hotovosti nesmie presiahnuť sumu 5 000,- eur. V danom prípade je nepochybné, že zmluvnými stranami boli fyzické osoby - nepodnikatelia, a tak zákonný limit použitia finančnej hotovosti je do 15.000,- Eur. Navyše, ani porušenie tejto povinnosti (teda prípadné použitie finančnej hotovosti nad 15.000,- Eur) nemá v zmysle § 5 zákona č. 394/2012 Z.z. za následok neplatnosť právneho úkonu.

27. Sporným tak ostalo tvrdenie žalobcu o tom, že uhradil kúpnu cenu pri podpise kúpnej zmluvy v hotovosti, nakoľko jej vyplatenie žalovaná kategoricky poprela. Súd preto považoval za potrebné vykonať dokazovanie predovšetkým oboznámením s obsahom kúpnej zmluvy (č.l. 65). Z jej obsahu - z článku III. vyplýva, že bodu 1, že „predávajúca a kupujúci sa dohodli na kúpnej cene nehnuteľnosti v zmysle znaleckého posudku č. 1/2016 vo výške 26.440,- Eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 15.000,- Eur kupujúci vyplatí predávajúce v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny bude predstavovať tzv. osobné naturálne plnenie od kupujúceho,...“ Zo znenia bodu 3 uvedeného článku vyplýva, že „Predávajúca podpisom tejto zmluvy potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v zmysle bodu 1

článku III. tejto zmluvy“. Súd má za to, že bod 1 článku III. upresňuje dohodu o kúpnej cene a spôsobe jej úhrady a bod 3 článku III. je faktickým potvrdením o prevzatí finančnej hotovosti žalovanou, ktorý nahrádza osobitné písomné potvrdenie o prevzatí hotovosti predávajúcim.

28. Z článku III. bodu 1 zmluvy vyplýva, že zostávajúca časť kúpnej ceny bude predstavovať tzv. osobné naturálne plnenie od kupujúceho. V tomto smere žalovaná namietala realizáciu plnení zo strany žalobcu na práce a zveľadenie rodinného domu (výmena podláh a interiérových dverí bola nesporná), avšak iné vnosy v prospech žalovanej namietala. Uvedená argumentácia a procesná obrana však podľa názoru súdu nie je relevantná k predmetu sporu, ktorým je výlučne nárok žalobcu na vrátenie kúpnej ceny poskytnutej žalovanej v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Žalobca si v konaní iný nárok neuplatnil. Napriek tomu súd s ohľadom na širší kontext posudzovanej veci konštatuje, že z vyjadrení strán sporu vyplynulo, že žalobca skutočne pravidelne navštevoval žalovanú, vykonal v dome menšie opravy, čo nenamietala ani žalovaná. Súd má preto za to, že za obdobie do dovolania sa relatívnej neplatnosti žalobca poskytoval žalovanej materiálne plnenia. To, čo ich poskytoval v žalovanou požadovanom rozsahu je otázka subjektívneho pohľadu a nie je predmetom dokazovania v tomto konaní.

29. Žalobný nárok žalobcu súd považoval za nárok v zmysle § 457 OZ, t.j. pre prípad ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, kedy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Na tieto účely súd skúmal či nárok žalobcu v čase rozhodovania súdu je dôvodný. Dôsledkom plnenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy je povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne ustanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve. Toto ustanovenie má reštitučný charakter (obnovenie predchádzajúceho stavu). Každý zo zmluvných subjektov je povinný vrátiť druhému všetko, čo od neho podľa zmluvy dostal (ide o vzájomne podmienené plnenia podľa § 560). Nezáhŕňa v sebe náhradu za zhodnotenie veci, ku ktorému v medziobdobí došlo. Právo na vrátenie toho, čo druhý účastník neplatnej alebo zrušenej zmluvy podľa nej dostal, má charakter majetkového práva, ktoré prechádza na dedičov). Ako majetkové právo sa premlčuje podľa § 107 OZ. V prípade povinnosti vrátiť si obojstranné plnenie z bezdôvodného obohatenia ide v režime ustanovenia § 457 OZ o tzv. synalagmatický (vzájomne podmienený) záväzok. Pritom povinnosť vrátiť plnenie (a teda i „právo na vrátenie“) v intenciách ustanovenia § 457 OZ vzniká už v okamihu prijatia takejto plnenia; k tomuto okamihu sa preto vporiadajú i vzájomne poskytnuté plnenia. Aplikácia § 457 OZ je v praxi bežná v prípade kúpnej zmluvy (pozri ustanovenia § 588 a nasl. OZ). V prípade, že predávajúci žaluje kupujúceho o vrátenie veci z neplatnej kúpnej zmluvy, súd žalobe vyhovie tak, že vo výroku rozsudku vyjadří vzájomný záväzok oboch zmluvných strán (predávajúceho a kupujúceho) na vrátenie plnenia oboch zmluvných strán. V rozhodovacej praxi súdov je ustálený názor, podľa ktorého, ak bezdôvodné obohatenie spočíva v plnení na základe neplatnej zmluvy, sú vo vzájomnom právnom vzťahu iba jej účastníci. Vecná legitímácia (či už aktívna alebo pasívna) na vrátenie vzájomných plnení je teda daná len na strane účastníkov zmluvy. Preto i dôsledky neplatnosti kúpnej zmluvy vo forme bezdôvodného obohatenia nastanú iba medzi jej účastníkmi, keď každý z nich je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Žalovanému ako kupujúcemu tak prislúcha podľa § 457 OZ právo na vrátenie kúpnej ceny voči predávajúcemu (ak mu toto plnenie poskytol) a predávajúcemu vznikne právo na spätný prevod vlastníctva k veci. Nie je však vylúčené, aby účastník neplatnej kúpnej zmluvy vydal vec priamo vlastníkovi (t. j. osobe odlišnej od osoby, od ktorej mal vec nadobudnúť) a nie svojmu zmluvnému partnerovi (predávajúcemu). I tým totiž splní povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 457 OZ, a to za toho, kto je bezprostredne povinný vec vydať jej vlastníkovi (pozri R 4/1988). Účastník neplatnej kúpnej zmluvy, ktorý druhej strane poskytol peňažné plnenie tým, že nehnuteľnosť vydá (vyprace) a odovzdá ju nie účastníkovi zmluvy, ale priamo vlastníkovi nehnuteľnosti, splní povinnosť nehnuteľnosť vydať (vypratať a vypratanú ju predať) vlastne za druhého účastníka zmluvy, ktorý by totiž po vzájomnom vrátení plnenia z neplatnej zmluvy bol taktiež povinný nehnuteľnosť jeho vlastníkovi vydať (vypratať ju a vypratané mu predať) (Ro NS ČR z 5. 5. 2005, sp. zn. 30 Cdo 2304/2004). Účastník neplatnej zmluvy, ktorý kúpil odcudzenú vec, splní povinnosť vrátiť plnenie prijaté z neplatnej zmluvy podľa § 457 OZ tiež vtedy, ak vydá vec poškodenému. Robí tak totiž za toho, kto vec odcudzil poškodenému a predal; plní preto súčasne uvedenú povinnosť, ktorú má voči druhému účastníkovi neplatnej zmluvy, aj keď tento subjekt mu nie je známy. Ten, kto odcudzil vec, by už nemohol úspešne požadovať vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy. Pokiaľ však pôvodný vlastník nárok na vrátenie odcudzenej veci neuplatňuje, nemožno prehliadnuť, že vzájomná reštitučná povinnosť vyplývajúca z § 457 OZ nie je podmienená určitým právnym vzťahom účastníka k veci, ktorá má byť vrátená (reštituovaná), napr. vlastníckym právom či právom držby. Z uvedeného ustanovenia totiž jednoznačne

vyplýva, že účastníci neplatnej zmluvy si vracajú tie veci, ktoré dostali na základe neplatnej zmluvy, bez toho, aby táto povinnosť bola zákonom akokoľvek podmieňovaná (napr. vydaním veci iba vlastníkovi). Pokiaľ má účastník neplatnej kúpnej zmluvy u seba vec, ktorú získal na základe takej neplatnej kúpnej zmluvy, je povinný ju vydať druhému účastníkovi zmluvy oproti vydaniu kúpnej ceny bez ohľadu na to, že tento druhý účastník nebol (v dobe uzavretia kúpnej zmluvy) vlastníkom veci.

30. Súd k okolnostiam uzavretia kúpnej zmluvy a úhrady kúpnej ceny vypočul svedkov. Z výsluchu notárky - J. K. H. (Y. R.) mal súd za preukázané, že strany sporu uzavreli na jej notárskom úrade kúpnu zmluvu. Kúpnu zmluvu vypracovala svedkyňa ako notárka na požiadanie žalobcu. Uviedla, že obsah kúpnej zmluvy pripravuje vopred, zmluvným stranám sa snaží obsah stručne vysvetliť a pred podpisom im poskytuje zmluvu k nahliadnutiu. Vo vzťahu k prejednávanej veci s ohľadom na časový odstup uviedla, že predpokladá rovnaký postup aj v tomto prípade. Uviedla, že nekontrolovala, či došlo k odovzdaniu kúpnej ceny, na vlastné oči nevidela, či kupujúci odovzdával predávajúcej kúpnu cenu. Na otázku uviedla, že žalovaná sa nesťažovala, že by neobdržala kúpnu cenu. Zároveň uviedla, že vždy dáva klientom po jednom vyhotovení zmluvy každému a navyše vyhotovenia potrebné pre kataster. Z výsluchu svedka - R. I. (priateľa žalobcu) vyplynulo, že pozná obe strany sporu od detstva, žalovaná je jeho suseda a žalobca kamarát. Uviedol, že v deň podpisu kúpnej zmluvy využil možnosť zviať sa do mesta so žalobcom a žalovanou, ktorí išli na notársky úrad podpísať kúpnu zmluvu k rodinnému domu žalovanej. Viezol sa s nimi do mesta aj späť. Na notárskom úrade boli strany sporu približne polhodinu až trištvrt hodinu. Potom ho kontaktoval žalobca, že je všetko vybavené a svedok sa vrazil so stranami sporu naspäť. Žalovaná vytiahla z čiernej kabelky obálku, v ktorej boli zelené bankovky, asi stovky a povedala svedkovi: „pozri už som boháčka“. Uviedol, že peniaze mal žalobca od neho v sume 1.500,- Eur, niečo si požičal od svedkovho otca a niečo mal našetrené, pretože mal dve - tri roboty. Žalovaná spochybňovala dôveryhodnosť svedka a tvrdila, že žalobca a svedok sú v partnerskom zväzku, navyše tvrdila, že v daný deň svedka ani nevidela. Svedok poprel partnerský vzťah so žalobcom, uviedol, že sú dobrí kamaráti.

31. Vo vzťahu k svedeckým výpovediam na pojednávaní dňa 23.11.2020 súd považoval za potrebné ich vyhodnotiť jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti, a to predovšetkým s ohľadom na výsledky výsluchu samotných strán sporu. Súd predovšetkým konštatuje, že podľa zhodného vyjadrenia strán sporu, priamo pri úkone podpisu kúpnej zmluvy, bol prítomný iba žalobca, žalovaná a notárka - svedkyňa J. H.. Z výsluchu svedkyne nevyplývalo, či priamo videla odovzdanie a prevzatie kúpnej ceny. Súd preto nemal priamo dôkaz v podobe svedeckej výpovede tretej (nezainteresovanej a objektívnej) osoby o samotnom odovzdaní a prevzatí kúpnej ceny. Preto súd musel vychádzať z obsahu kúpnej zmluvy a predovšetkým z posudzovania výpovedí svedkov a strán sporu vo vzájomnom kontexte. Je totiž zrejmé, že vyjadrenia žalobcu a žalovanej si vzájomne odporujú a notárka prítomná pri uzavretí kúpnej zmluvy priamo nevidela, či k odovzdaniu kúpnej ceny žalobcom žalovanej došlo. Tento rozpor by nebol odstránený ani výsluchom syna žalobkyne - K. J., a to z dôvodu, že sám pri uzavretí kúpnej zmluvy ani bezprostredne potom so stranami sporu nebol, a tak by nemohol svojou výpoveďou dosvedčiť prijatie finančnej hotovosti žalovanou alebo absenciu odovzdania finančnej hotovosti žalobcom žalovanej. Navyše, ide o blízkeho rodinného príslušníka, ktorý má osobný záujem na výsledku sporu. Na základe uvedeného tak súd vyhodnocoval obsah jednotlivých tvrdení strán sporu v kontexte výsledku výsluchov svedkov, a to predovšetkým notárky, ktorá bola prítomná pri uzavretí kúpnej zmluvy.

32. Na pojednávaní dňa 5.10.2020 súd vypočul žalobcu a žalovanú. Obaja zhodne uviedli, že zmluvu uzavreli na notárskom úrade J. H.. Notárka zmluvu im predložila kúpnu zmluvu, dala im ju prečítať a obaja zmluvu podpísali. Žalobca tvrdil, že po prečítaní kúpnej zmluvy, si žalovaná prepočítala peniaze a po podpise zmluvy jej obálku odovzdal. Toto tvrdenie žalovaná namietala. Žalovaná tvrdila, že kúpnu zmluvu vypracovala notárka priamo v deň, kedy sa na úrad dostavili. Rovnako tvrdila, že zmluvu ani nedočítala, lebo žalobcovi dôverovala. Ďalej uviedla, že nemala dokonca ani výtlačok podpísanej zmluvy. Výpovede žalovanej sú v rozpore s výpoveďou svedkyne - notárky, ktorá uviedla, že vždy vyhotovuje zmluvy aspoň týždeň vopred, s ich obsahom strany oboznámi a po podpise a overení podpisu predávajúceho dáva zmluvným stranám po jednom vyhotovení zmluvy a rovnopisy potrebné pre kataster. Žalovaná tiež namietala, že peniaze na úrade nedostala a dožadovala sa ich pri každej návšteve žalobcu, no vždy hovoril, že peniaze nemá. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, prečo sa neobrátila na kompetentné orgány, keď jej žalobca kúpnu cenu nevyplatil, namietala, že je stará osoba a nevládze chodiť. Dožadovala sa peňazí a volala aj matke žalobcu. Žalovaná tvrdila, že na notársky

úrad ju viezol žalobca, nešiel s nimi svedok I., v daný deň ho ani nevidela. Navyše uviedla, že žalobca k nej chodil každý deň, pričom sa tam často iba najedol.

33. Žalobca za účelom preukázania pravdivosti svojich tvrdení poukazoval aj na obsah zmluvy zo dňa 7.11.2016, uzavretej medzi nim a S. J. D. J. J. ako predávajúcimi, kde bola zhodne upravená výplata kúpnej ceny, pričom títo predávajúci odovzdanie kúpnej ceny nenamietali. Súd zároveň zdôrazňuje, že ani žalovaná do podania žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy nenamietala, že jej žalobca neuhradil kúpnu cenu. V rámci výsluchu tvrdila, že sa jej dožadovala pri pravidelných návštevách žalobcu, ktorý jej stále tvrdil, že peniaze nemá. Súd konštatuje, že je minimálne neštandardné, že prvýkrát začal namietat nezaplatenie kúpnej ceny práve syn žalovanej - K. J., a to v čase, keď žalobca po uznaní porušenia jeho predkupného práva, súhlasil so spätným prevodom spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach v jeho prospech. Súd tvrdenie žalovanej, že je staršia osoba, pričom žalobcovi verila a zaplata kúpnej ceny sa uňho dožadovala, nepovažoval za dôveryhodné. Je zrejme, že od uzavretia kúpnej zmluvy 17.5.2016 sa žalovaná nijakým preukázateľným spôsobom nedožadovala zaplata kúpnej ceny, a to ani v civilnom sporovom konaní či formou trestného oznámenia na žalobcu. Argumentácia o neuhradení kúpnej ceny odznela až po takmer roku od uzavretia kúpnej zmluvy, kedy sa jej syn dovoľával voči žalobcovi relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Súd považuje za neobvyklé a nedôveryhodné tvrdenie, že ak už nie samotná žalovaná ako staršia osoba, ale minimálne jej deti (syn), by v prípade neuhradenia kúpnej ceny v nie nezanedbateľnej sume, nepodnikli žiadne právne kroky, aby docielili nápravu. Práve konanie žalovanej ako aj jej syna, ktorí začali tvrdiť, že kúpna cena nebola uhradená až pri realizácii úkonov spojených so spätným prevodom spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach na K. J., V., T. T. Ž. - K. J., O., ktorou žalobca previedol na neho spoluvlastnícke podiely nadobudnuté relatívne neplatnou kúpnu zmluvou zo dňa 17.5.2016, zmluvu so žalobcom dňa 13.10.2017 podpísal. Je nelogické, aby ani v čase podpisu kúpnej zmluvy nevedel o tom, že žalobca jeho matke nevyplatil kúpnu cenu. Ak by bol s touto skutočnosťou v čase podpisu kúpnej zmluvy uzromený, nezaviazal by sa v článku III. kúpnej zmluvy zo dňa 13.10.2017 k zaplata kúpnej ceny vo výške 17.000,- Eur v prospech žalobcu. Súd preto vyhodnotením tohto konania a postupu žalovanej a jej syna dospel k dôvodnej pochybnosti o špekulatívnom správaní s cieľom získať spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach od žalobcu bez úhrady vyplatenej kúpnej ceny. V tomto bode súd opätovne poukazuje aj na znenie kúpnej zmluvy zo dňa 17.5.2016 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, v zmysle ktorej bola dohodnutá kúpna cena vo výške 15.000,- Eur (bez iných imateriálnych plení), ktorej prevzatie v hotovosti podpísala žalovaná tým, že podpísala kúpnu zmluvu. Súd má za to, že nemožno mať pochybnosti o tvrdení svedkyne - notárky, minimálne vo vzťahu k jej tvrdeniu, že zmluvné strany stručne oboznámi s obsahom zmluvy, t.j. aj s kúpnu cenou a spôsobom jej úhrady, čo predstavuje základnú náležitosť kúpnej zmluvy.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a žalobný nárok preukázaný, preto súd žalovanú zaviazal na zaplata sumy 15.000,- Eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanej spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach špecifikované vo výroku rozsudku.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu rozhodol o nároku žalobcu ako procesne úspešnej strany, na náhradu trov konania podľa ust. § 255 CSP, pričom vzhľadom na plný úspech žalobcu mu priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.